

گزارش يك مورد ايزوسپورابلی در شمال ایران*

دکتر عبدالکریم سهرابی**

پوست و مخاط نکته غیرطبیعی دیگری بنظر نمیرسد. وزن بیمار ۱۵ کیلوگرم میباشد. تنها عارضه گوارشی بیمار نفخ شکم بوده کبد وطحال لمس نمی شدند.

تجسّات آزمایشگاهی: در اولین روز مراجعه از بیمار آزمایش مدفوع بطریقه فرمل اثر بعمل آمد و او اوسیت ایزوسپورابلی دیده شد.

۶ روز بعد در آزمایش مجدد مدفوع با همان روش، باز او اوسیت انگل مشاهده گردید.

یکماه پس از آزمایش دوم، برای بار سوم از بیمار آزمایش مدفوع بعمل آمد و این بار او اوسیت نداشت (بدون درمان). آلودگی به ایزوسپورا در انسان معمولاً ۱۸ تا ۲۲ روز طول میکشد و بخودی خود بهبودی پیدا میکند. در بعضی مواقع ممکن است عوارض بیماری (اسهال و غیره) تا مدتی باقی بمانند ولی آلودگی در این موقع برطرف شده است.

تجسّات اپیدمیولوژیک: بیمار در یک خانواده ۵ نفری زندگی می کند. آب مشروب این خانواده از یک چشمه طبیعی که یک جویبار کوچک در آن نشست می کند تأمین میشود. علاوه بر این خانواده، ۶ خانواده دیگر در اطراف این چشمه زندگی میکنند و آب مشروب و شستشوی آنها از همین چشمه تأمین میشود.

مقدمه: ایزوسپوراها تک یا خته هائی هستند از طبقه کوکسیدیا که دونوع از آنها بنامهای ایزوسپورابلی و ایزوسپوراهومینیس انگل روده انسان بوده و ایجاد حالات اسهال و تهوع و دردهای شکمی مینمایند.

آلودگی انسان همیشه با علائم فوق همراه نبوده و معمولاً بدون درمان، خود بخود بهبود میابد. اولین و تنها مورد آلودگی انسانی به ایزوسپورابلی در ایران در سال ۱۳۴۰ توسط آقای دکتر حاجیان گزارش شده است. متأسفانه در گزارش مزبور بجای ایزوسپورابلی، ایزوسپوراهومینیس گزارش شده ولی عکس چاپ شده از او اوسیت بخوبی نشان میدهد که انگل یافت شده همان ایزوسپورابلی میباشد.

شرح حال بیمار:

بیمار پسر بچه ایست به سن ۲٫۵ سال که ظاهراً دچار کمبود تغذیه است و علت مراجعه او پریدگی رنگ و ضعف بوده و برای آزمایش مدفوع به ایستگاه تحقیقات پزشکی شهسوار معرفی شده است. محل زندگی بیمار در محله رمضان خیل شهر شهسوار است.

معاینات بالینی: در مشاهده کودکی است کم رشد، مخاط کمی رنگ پریده اند، جز نشانه های مختصری از کم خونی در

* این بررسی با استفاده از اعتبارات دانشکده بهداشت و مؤسسه تحقیقات بهداشتی دانشگاه تهران (طرح تحقیقاتی ۶۳۱۰۰۱)

وزارت بهداشتی و سازمان برنامه) انجام گرفته است.

** گروه اپیدمیولوژی و پاتوبیولوژی دانشکده بهداشت - دانشگاه تهران

خلاصه:

دومین مورد بیمار مبتلا به ایزوسپورابلی در ایران پسر بچه ۲/۵ ساله ایست اهل شهسوار که در طی دوبار آزمایش مدفوع بفاصله ۶ روز ایزوسپورابلی را نشان داد و یکماه بعد خود بخود بهبود یافت. در تجسسات اپیدمیولوژیک منبع آلودگی شناخته نشد.

بطور معمول در آب چشمه و جویبار اردک و مرغابی ها (حاملین احتمالی ایزوسپورا) رفت و آمد نموده و آب را آلوده میکنند. آزمایش مدفوع از تمام افراد خانواده ها بطریقه فرمل اثر انجام گردید ولی هیچ مورد آلودگی انسانی دیگر پیدا نشد.

Summary

Abdolkarim Sohrabi M.D.

Report of a case of isosporosis infestation in north of Iran

The first case of human isosporosis from Iran was reported by Dr . A. Hadjian in 1961 .

The Second case is reported now as follows :

The patient is a 2.5 years old boy from Shahssavar (Iran) who has been refered for stool examination . Within the seven days 2 stool examinations (by formol ether concentration technic) were done and both were positive for isospora belli, one month later he was negative but without any treatment whatsoever .

References

- 1- Faust, E.G. and Russeli, P.F. Clinical parasitology, 225 , 7 the edition , London , Henry Kimpton, 1964 .
- 2- Hadjian , A. , Bull. of med. Faculty of Teheran University, 1: 1. 1961 .
- 3- Zaman , V. Trans R. soc. trop. med. and Hyg. 6: 857, 1967.
- 4- Raul A. Marcial - Rojas, Pathology of protozoal and Helminthic diseases in 189, first edition, Williams & Wilkins company Baltimore, 1971, .